

עת"א 13158/11/16 - ראג'י גורבאן נגד שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים,מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בנצרת בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 13158-11-16 גורבאן(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים ואח'

בפני	כבוד השופט יוסף בן-חמו
העותר	ראג'י גורבאן
נגד	
המשיבים	1. שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים 2. מדינת ישראל

החלטה

בפני עתירת אסיר נגד ההחלטה המנהלית בשלושה נושאים:

(1) ביקורי ארוסתו אצלו בכלא.

(2) ציוד אישי שהיה לו בעת שהוחזק בבית סוהר קודם.

(3) הרחבת משך שיחות הטלפון ליותר משעתיים ביום.

בדיון שנערך הודיע ב"כ העותר כי בינתיים הוסדר עניין הביקורים וכן נושא הציוד. נותרה לדיון העתירה בנושא משך שעות שיחות הטלפון, מעבר לשעתיים ביום.

נימוקי העתירה

מאחר שהעותר הינו בסטטוס של "עצור עד תום ההליכים", חלק ניכר מזמן השיחות שאושר לעותר מוקדש לשיחות עם בא כוחו.

בנוסף לכך, אמו של העותר הינה אישה מבוגרת וחולה והעותר דואג לשוחח עמה רבות והוא זה שטיפל בה בעבר עד כניסתו לכלא. בדיון הוסיף וטען ב"כ העותר כי אמו סובלת מ"סכרת" ונזקקת לתרופת "אינסולין" אותה היא נוטלת בפעם האחרונה בכל יום בשעה 21:30 ועל כן מבוקש ששעות ההתקשרות יהיו אחרי שעה 21:30.

כתב התשובה

בהפעלת שיקול דעתו של הגורם המנהלי המוסמך, הוא מחויב לפעול על פי הוראות החוק והפקנ"צ, כאשר עקרון

השוויון בין אסירים מהווה עקרון יסוד ושיקול מרכזי בבוא המשיב לקבל החלטה בעניינו של אסיר מסוים.

העותר הינו בסטטוס של "עצור עד תום ההליכים", לאחר שהוגש נגדו כתב אישום המייחס לו עבירה של רצח, חבלה גופנית חמורה, ירי לעבר בני אדם ועבירות כלפי המשפט. העותר מוגדר כמשויך ל"כנופיה", פרופיל אלמ"ב ושוהה בהפרדה.

לאחר שבחנתי את טענות הצדדים, אני סבור כי דין העתירה להידחות.

פקנ"צ 04.03.00 - "החזקת אסירים בהפרדה" בשילוב עם פקנ"צ 04.36.00 - קשר טלפוני של אסירים פליליים, מסדיר את נושא הקשר הטלפוני של קבוצת האסירים המוחזקים בהפרדה.

פרק הזמן שהוקצב לעותר - שעתיים ביום, הינו פרק הזמן המקסימלי שהגורם המנהלי מוסמך להקציב. סמכותו של הגורם המנהלי מצומצמת להיקף הסמכויות שהוענקו לו בדין.

אין כל הגבלה על משך המפגשים של העותר עם בא כוחו לצורך הכנת הגנתו של העותר. העובדה שמטעמי נוחות נוח יותר להתקשר בטלפון, איננה מצדיקה חריגה מעבר לפרק הזמן שמאפשר הפקנ"צ - חריגה שעלולה לגרום לחוסר שוויון בין אסירים או לפריצת גדר באופן שיקשה עד מאוד על שב"ס למלא את תפקידו.

ברע"ב 1375/12 פרנסואה אבוטבול נ' שב"ס, הציע בית המשפט העליון (כב' השופט ג'ובראן) לשקול אפשרות להארכה נוספת של פרק הזמן שהוקצה למערער לשיחות טלפון.

בתגובה הגיש שב"ס עמדה, שהתקבלה על ידי בית המשפט, ולפיה הוחלט על מדיניות אחידה לגבי כל האסירים ואין אפשרות לחרוג ממנה.

נקבע שם :

"על בית המשפט לשאול את עצמו אם ההחלטה שנתקבלה מצויה במתחם הסבירות, ובמילים אחרות אם ההחלטה הזו נמנית עם קשת ההחלטות הסבירות האפשריות הנולדות כתוצאה מהפעלת שיקול דעת באופן המעניק לכל השיקולים הרלוונטיים את משקלם הראוי ומאזן נכונה ביניהם. במקרה זה לא מצאתי כי ההחלטה שעליה משיג המבקש חורגת ממתחם הסבירות או שהאיזון שערך המשיב לוקה בפגם חמור שיש בו כדי להצדיק את התערבותו של בית משפט זה".

עניינו של העותר איננו שונה מהותית מעניינם של קבוצת האסירים אליה הוא משתייך - עצורים עד תום ההליכים, המנהלים את ההליך הפלילי כשהם מאחורי סורג ובריה.

האחריות להכין תכנית טלפונים היא של מפקד האגף שעליו לשקול, בעת קביעת זמני הטלפון לכל אסיר ולקחת בחשבון גם את צרכיהם וזכותם של אסירי הפרדה אחרים ואת העובדה שניתן לפצל את זמן השיחות שהוקצב לאסיר ל - 3 פעימות.

האפשרות לפיצול ל - 3 שיחות, יש בה כדי ליתן מענה לקשיים הנטענים בקשר הטלפוני של העותר עם אמו.

העותר טען אמנם באמצעות בא כוחו בדיון כי הוא זה שטיפל באמו במשך תקופה ארוכה עוד לפני מעצרו, אך מתברר שהעותר נכנס ויוצא בשערי בית הכלא ולפני מעצרו הנוכחי, ריצה עונשי מאסר ארוכים מאוד, כפי שפורט על ידי ב"כ המשיבים.

לפיכך, העתירה נדחית.

ניתנה היום, כ"ז טבת תשע"ז, 25 ינואר 2017, בהעדר הצדדים.